

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.885 van 6 juni 2018
in de zaak A. 225.120/XIV-37.707**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Dirk Geens
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Lange Lozanastraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 mei 2018, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 202.077 van 5 april 2018 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 mei 2018 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden terecht opmerkt, doet “[h]et gegeven dat verzoeker pas nadat hij zijn gevangenisstraf heeft ondergaan het land zal dienen te verlaten en vanaf dan gedurende tien jaar niet naar België mag terugkeren [...] geen afbreuk aan het bestaan en de inhoud van het besluit tot terugwijzing”. Verzoekers verwijzing naar artikel 11 van de richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 ‘over gemeenschappelijke normen en

procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven' en naar de interpretatie van die bepaling door het Hof van Justitie van de Europese Unie is niet dienstig aangezien deze betrekking heeft op een beslissing houdende een inreisverbod en hijzelf het voorwerp uitmaakt van een ministerieel besluit tot terugwijzing. Verzoeker toont niet aan dat hij zich in een gelijkaardige situatie bevindt als iemand die het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod. De terugwijzing is immers slechts mogelijk in welbepaalde gevallen die niet gelijklopen met de gevallen waarin een inreisverbod kan worden opgelegd.

De vraag of in de aanvankelijk bestreden beslissing kon worden gesteld dat de aanvraag ingevolge het bestaande besluit tot terugwijzing "zonder voorwerp" was, doet geen afbreuk aan de voorgaande vaststelling en kan de strekking van het bestreden arrest dus niet hebben beïnvloed. Verzoekers kritiek in die zin kan dan ook niet tot de cassatie van het bestreden arrest leiden.

Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zes juni tweeduizend achttien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams